

Hem de fer una “llista vermella”

Dll, 2/09/2013 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Les paraules de Jesús Renau, que tenim el goig de llegir també a Catalunya Religió, sempre aporten. Sovint motiven a la pregària tant si en fa una invitació explícita com si no.

La seva nota del 25 d'agost en el blog que té en aquest portal, [Sóc a la llista vermella](#), m'ha empès a escriure sobre el tema.

Malauradament, per segona vegada en la meua trajectòria professional, em veig en la circumstància d'haver de fer una “llista vermella”, en el marc dels òrgans directius d'una entitat. Es tracta d'una entitat sense afany de lucre que per motius econòmics es veu obligada a fer una important reducció de personal.

Tractant-se d'una entitat no lucrativa els acomiadaments no es fan per preservar els beneficis de ningú -ni persona, ni institució-, sinó per assegurar-ne la viabilitat i, també d'aquesta manera, salvar els llocs de treball dels que afortunadament no entraran a la llista.

Fer la llista no és fàcil. Es poden cometre injustícies, tot i que no n'hi hagi cap voluntat. Es fa un esforç per trobar la situació menys nociva tenint en compte totes les persones, les que se'n van i les que es queden i que han de mantenir la plena operativitat de l'entitat. L'exigència ineludible de viabilitat econòmica pesa i sovint el marge és molt escàs o nul.

La decisió és difícil i també comporta patiment per qui l'ha de prendre. Però qui fa la llista no pot esperar cap mena d'empatia, ni tant sols -si més no inicialment- una mínima comprensió o acceptació de la realitat. És així. Per molt que ens faci patir prendre les decisions, estar a la llista vermella és, gairebé sempre, objectivament pitjor que redactar-la.

Tot i que les circumstàncies poden ser diferents en cada cas, Renau retrata molt bé el patiment dels que estan a la “llista vermella”. Per tant, els que ens trobem amb la responsabilitat de fer la llista hem d'acceptar i entendre tota les reaccions de les persones afectades, per més injustes o fora de lloc que ens puguin semblar.

Malauradament, la crisi està comportant moltes “llestes vermelles”, també a entitats d'Església. Tant de bo, amb l'ajut del Senyor, siguem capaços de fer-les de la manera més justa i menys dolorosa.